

for vi ved jo godt, at hvis der skal ske noget på ministerpensionsområdet, sker det desværre først, når de store partier får sat sig i bevægelse.

Fra Det Radikale Venstres side skal der lyde en opfordring til de store partier om nu at gå ind i en drøftelse af, hvordan den ordning bør se ud. Vi skal meget gerne deltage og være konstruktive fra radikal side, og jeg kan føje til, at ligesom jeg sagde den 13. november 1997, er vi enige i synspunktet om alderskriteriet om de 60 år, og vi er enige i, at der bør være en fornuftig sammenhæng mellem de afsavn, man har som minister, hvor man er tvunget til at opgive sine hverv, og aflønningen, herunder fratrædelsesordninger. Vi synes i øvrigt også, som jeg sagde dengang, at spørgsmålet om den samlede aflønning, som bør være ens for ministre, sådan set er et regeringsanliggende og ikke et folketingsanliggende.

Jette Gottlieb (EL):

Nu er der jo ingenting, der er så monotont, at man ikke skal holde øje med detaljerne, og jeg lagde mærke til, at finansministeren var mere åben over for, at der er et problem her, der skal gøres noget, end jeg har hørt før. Derfor har jeg en forventning om, at der på et tidspunkt kommer et forslag – og jeg gætter på, det bliver i samlingen, som starter til oktober – som kan finde bredere tilslutning end Fremskridtspartiets forslag.

Når jeg tror det, skyldes det, at Fremskridtspartiets forslag rummer flere ting. Jeg tror f.eks., der er meget bred enighed om at opfatte ministerpensionen som en alderspension og dermed først muliggøre udbetaling af den efter det fyldte 60. år; det synspunkt tror jeg faktisk uden videre kunne vinde flertal. Derimod vil der være meget forskellige modeller til, hvordan man kan løse det andet problem med dobbeltbetaling til ministre, og her mener jeg, der skal findes en anden løsning. Jeg synes ikke, Fremskridtspartiets løsningsmodel er god i den sammenhæng, men jeg tror, at hvis Fremskridtspartiet delte sit forslag op, ville der være mulighed for at komme i hvert fald et lille skridt hen ad vejen i denne runde.

Jann Sjørnsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi meget positive over for Fremskridtspartiets forslag. Vi kan tilslutte os tanken om, at man først udbetaler ministerpension fra det fyldte 60. år, og jeg synes også, det er vigtigt at se på, hvilke andre hverv man

kan beklæde, samtidig med at man får udbetalt ministerpension, herunder medlemskab af Folketinget.

Vi kan også tilslutte os tanken om, at aflønning af ministre sådan set ikke så meget er et folketingsanliggende som netop et spørgsmål, regeringen selv må afklare, og derfor kan jeg sige, at vi i altovervejende grad er positive over for Fremskridtspartiets forslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan så som en variation oplyse, at vi kan henvise til, hvad vi har sagt de sidste fem gange, for så vidt jeg kan se, er det sjette gang, forslaget fremsættes.

Venstres standpunkt er fortsat, at vi gerne vil være med til at se på spørgsmålet om ministerpensionens størrelse og om, hvornår den skal udbetales. Men sagen skal, som mange andre ordførere har sagt, ses i en større sammenhæng med de muligheder, der er for fratrædelsesgodtgørelse og den samlede livsløn, holdt op imod, hvad andre får, og holdt op imod, at ministre omgående skal frasige sig alle mulige andre embeder, når de tiltræder, og at de kan fyres fra den ene dag til den anden.

Hvis vi kan blive enige om alt det, er vi naturligvis med i Venstre. Det har bare ikke været muligt at finde en løsning, som yder alle den fulde retfærdighed, men jeg vil da godt udtrykke ønske om, at vi kan gøre det, måske i næste folketingssamling.

Kirsten Jacobsen (FP):

I Fremskridtspartiet er vi faktisk ikke spor overraskede over de taler, der er blevet holdt, for vi har jo vænnet os til at høre dem gennem en lang årrække.

Man står og fortæller heroppefra – næsten alle ordførere, selv finansministeren, og det har finansministeren også gjort tidligere, og det skal han da have tak for – at det er da rigtigt, at her er der et område, vi bør se på, her er et område, vi bør gøre noget ved, men at den ordning, vi skal nå frem til, skal bygge på et stort flertal, osv. Jamen det er Fremskridtspartiet da sådan set helt enig i. Det ville da være det lykkeligste, både for Folketinget og befolkningen, at vi dermed ville sende det signal ud til befolkningen. Jeg vil bare minde om, at det også er baggrunden for, at vi har ulejligt ordførerne og Folketinget med ca. en gang om året at minde dem om, at der bør gøres noget ved dette område.